

Reakce na vyjádření B. Trojaka z 18. 21.12.201412. 2014 na blogu www.veltin.cz

Spolek Autentisté má v současnosti 5 členů. Z původních 8, kteří byli na ustavující schůzi (ale nakonec se de iure členy vlastně nikdy nestali), je to stále 62,5%. Každý si asi lehce spočítá, kolik procent lidí tedy odešlo. Odešlo torzo a většina zůstala.

Dále je třeba zdůraznit, že žádné platné hlasování o licenční smlouvě v srpnu 2014 ve spolku neproběhlo a není tedy ani důkaz uznávající práva k ochranným známkám „Autentisté“ a „A Autentisté“. I kdyby k takovému hlasování došlo, je zřejmé, že toto nelze z pohledu práva v žádném případě považovat za jakési uznání práva. Ochota podepsat licenční smlouvu na dotčené ochranné známky spolkem bylo jen velmi vstřícné gesto, které bylo navrženo spolkem hned na jaře 2013, ještě za účasti prakticky všech Autentistů, které mělo spor kolem ochranných známek alespoň navenek urovnat. Na tento návrh však B. Trojak přistoupil až v lednu 2014 na podpisu Charty Autentista Slovakia ve Střekově. Následně naše čekání na podobu licenční smlouvy trvalo až do srpna 2014. Během té doby se ale spor samozřejmě dál vyvíjel. Bylo spíše s podivem, že vůle tuto smlouvu podepsat z většiny členů ještě nevyprchala. Tehdejší předseda spolku Richard Stávek opravdu odmítl smlouvu podepsat, neboť dle jeho vyjádření se necítil být vázán e-mailovou rozpravou vyvolanou B. Trojakem a zejména odporovala jeho přesvědčení, svědomí a hlavně stanovám spolku i Chartě Autentistů, což nám na nejbližší schůzi, kterou sám svolal, sdělil. Vzhledem k těmto skutečnostem sám schůzi navrhl, že jediné možné řešení směřující k podpisu smlouvy s B. Trojakem je jeho odvolání a volba nového předsedy, který smlouvu podepíše. Schůze jej tedy dle demokratického principu z postu předsedy odvolala a zvolila jako nového předsedu Zdeňka Vykoukala, který byl v té době ochoten smlouvu podepsat, ačkoli přímý mandát schůze k tomu nedostal. Bohužel se dozvěděl od B. Trojaka, že si celou věc opět rozmyslel. Trojak celou věc totiž podmiňoval tím, že sdružení ze svého kruhu vyloučí Richarda Stávka. To se ovšem nestalo.

Pan Trojak zřejmě opravdu nevyvíjí v současné době žádné právní kroky proti spolku Autentisté, avšak za dobu trvání sporu (cca 1 a $\frac{3}{4}$ roku) nám vyhrožoval žalobou a právníky nesčetněkrát. Lze to doložit desítkami e-mailů, SMS zpráv i svědectvími.

Těžko soudit, zda zablokování FB profilu, jenž ve svém volném čase založil a spravoval Zdeněk Vykoukal, a který mimochodem dělal reklamu na Otevřené sklepy Autentistů 2013 i 2014 (kde byli inzerováni a bezplatně propagováni i vinaři mimo spolek - J. Osička, M. Nestarec, P. Nejedlík, B. Trojak a kolegové z Autentista Slovakia, bylo adekvátní reakcí na informaci, že spolek podnikne kroky k získání dotčených ochranných známek, na něž má dle našeho názoru od prvopočátku jasný nárok.

Nevíme, co lze nazývat nucením. Kolegové ze Slovenska nejsou, dle jejich vlastních slov, žádnou smlouvou B. Trojakovi vázání a jsou tedy svobodní. Petr Nejedlík, resp. vinařská společnost Dobrá vinice, přišel do sdružení prakticky v počáteční době sporu, který se ho vlastně ani netýkal a zřejmě proto nemá s podpisem smlouvy žádný problém. Milan Nestarec smlouvu podepsal jistě svobodně a jelikož se na budování spolku nijak nepodílel, nemohl se ani cítit B. Trojakem podvedený. Jaroslav Osička byl vždy k B. Trojakovi naprosto nekritický. Petr Koráb a Petr Kočařík smlouvu s B. Trojakem sice podepsali, ale především kvůli výhodám v podobě distribuce vín B. Trojakem. Pro ostatní podpis neměl žádný smysl, protože obchod mezi nimi a firmou Bioclub byl už v té době na nule, či ve fázi klinické smrti. Pánové Koráb a Kočařík byli následně po odmítnutí vyloučit Richarda Stávka nuceni B. Trojakem k vystoupení ze spolku pod pohrůžkou ukončení licenční smlouvy a obchodní spolupráce. Po tomto nátlaku se P. Koráb rozhodl licenční smlouvu sám vypovědět a zůstat

ve spolku. P. Kočařík se ještě definitivně nerozhodl, což chápeme, neboť je tato situace velmi skličující.

Rozhodování ve spolku od jeho založení vždy stálo ve 100% na demokratických principech. Naše Stanovy zaručují, že i po případném selhání jednotlivce je zaručeno demokratické řešení situace. Členové nejsou ani náhodou ovládnuti Richardem Stávkem, ani nikým jiným, všichni jsou svobodnými lidmi s vlastním názorem. Naopak museli často před důležitými hlasováními čelit nátlaku B. Trojaka (SMS, e-maily, telefonáty), ačkoli paradoxně on členem spolku není. A bylo to tak i ještě před oficiálním vznikem sdružení, v době kdy jsme přemýšleli o přijetí P. Nejedlíka zastupujícího Dobrou vinici – B. Trojak některé z nás obvolával a tlačil na jeho přijetí argumenty o přerušení odběrů vína atd. B. Trojak také často sdružení či členům diktoval (opět SMS, e-maily, telefonáty), co by mělo sdružení projednávat, jak by mělo hlasovat a jak by mělo jednat, což je naprosto nepřijatelné.

Pokud jde o obchodování víny s těmi, co licenční smlouvu neměli podepsanou, tak ano, Bioclub naše vína naoko nabízel, leč fakticky neprodával. R. Stávek ukončil spolupráci s Bioclubem již v roce 2011 pro důvody neplacení faktur v termínech. U Z. Vykoukala místo aby výhradní distributor svého dodavatele v době neúrody způsobené vyšší mocí podržel a podpořil, tak se naopak odvrátil a alokovaná vína si nebyl schopen za 1 a půl roku odebrat. To vzhledem k vinařově minimální produkci vypovídá buď o totální neschopnosti distributora, což nepředpokládáme a nebo o jeho jiných motivacích, což je pravděpodobnější. U Oty Ševčíka to bylo podobné. Bioclub si z alokovaných (pouze alokovaných, nikoli zaplacených) vín, odebral jen malou část a o ostatní vína nejevil zájem. Po zjištění Bogdanem Trojakem, že vína odkoupil jiný zákazník, o panu Ševčíkovi veřejně nepravdivě prohlašoval, že ho obchází v obchodu. Ve skutečnosti tedy Ševčíkova ani Vykoukalova vína nenabízel, čímž jim škodil a obelhával tak i své odběratele, kteří tato vína žádali.

Dále se musíme ostře ohradit k výroku, že členové spolku Autentisté roznášejí po Praze nějaké lži, polopravdy a pomluvy. Nemáme k tomu ani žádné důvody a víceméně ani možnosti, neboť žijeme na vesnici a živíme se zejména děláním vína.

Co se týče závěrečného výčtu „důkazů“ o právech k ochranným známkám, to ať si každý zanalyzuje sám. Dokumentů už ve sporu bylo zveřejněno dost, jsou dostupná i data z Úřadu průmyslového vlastnictví. Dle našeho názoru je to pouze demagogický konstrukt, jako ostatně celé vyjádření B. Trojaka. Často opírá svá svědectví o důkazy, za jejichž vznikem sám stál.

Na závěr vyjadřujeme politování nad až bulvarizujícím zveřejněním soukromé korespondence B. Trojakem, což už opravdu považujeme za praktiku za hranou vkusu, morálky a možná i práva. Všichni chápeme, že současné dění nikomu ze zúčastněných neprospěje. Věřte nám, že nemáme zájem nikoho špinit a něco oplácet. Máme-li se však na sebe ráno bez výčitek podívat do zrcadla, nezbyla nám jiná možnost, jak celou věc vyřešit.

Touto reakcí pokládáme veřejnou diskuzi z naší strany v této věci za uzavřenou a nikdo ze spolku se k ní nebude v jakýchkoli médiích vyjadřovat až do ukončení sporu ve správním řízení.

spolek Autentisté

Zdeněk Vykoukal, Petr Koráb, Ota Ševčík a Richard Stávek